

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

तं देवकीचभद्राचरोहिणीमदिरातथा ॥ अन्वारोहंतचतदाभर्तार्योषितांवराः ॥ १८ ॥ ततः शौरिन्दुकेन बहुमूल्येन भारत ॥ यानेन महता पार्थोर्विहिंक्रा
मयत्तदा ॥ १९ ॥ तमन्वयुस्तत्र तदुःखशोकसमन्विताः ॥ द्वारकावासिनः सर्वे पौरजानपदाहिताः ॥ २० ॥ तस्याश्वमेधिकं छत्रं दीप्यमाना अपावकाः ॥ पुर
स्तात्तस्य यानस्य याजकाश्च ततो ययुः ॥ २१ ॥ अनुजमुश्च तं वीरं देव्यस्तावैस्वलंकृताः ॥ स्त्रीसहस्रैः परिवृता वधूभिश्च सहस्रशः ॥ २२ ॥ यस्तु देशः प्रियस्तस्य
जीवतो भून्महात्मनः ॥ तत्रैनमुपसंकल्प्य पितृमेधं प्रचक्रिरे ॥ २३ ॥ तां चिताभिगतं वीरं शूरपुत्रं वरंगनाः ॥ ततो न्वारुरुहुः पत्यश्च तस्रः पतिलोकगाः ॥ २४ ॥
तं वै च तस्यभिः स्त्रीभिरन्वितं पांडुनंदनः ॥ अदाहयच्चंदनैश्च गंधैरुच्चावचैरपि ॥ २५ ॥ ततः प्रादुरभूच्छब्दः समिद्धस्य विभावसोः ॥ सामगानां च निर्घोषो नराणां
रुदतामपि ॥ २६ ॥ ततो वज्रप्रधानास्ते वृष्णयंधककुमारकाः ॥ सर्वे चैवोदकं चक्रुः स्त्रियश्चैव महात्मनः ॥ २७ ॥ अलुप्तधर्मस्तं धर्मकारयित्वा सफाल्गुनः ॥ जगा
मवृण्यो यत्र विनष्टा भरतर्षभ ॥ २८ ॥ स तान् दृष्ट्वा निपतितान्कदने भृशदुःखितः ॥ बभूवा तीव्रकौरव्यः प्राप्तकालं चकार ह ॥ २९ ॥ यथा प्रधानतश्चैव चक्रे
सर्वांस्तथा क्रियाः ॥ ये हता ब्रह्मशापेन मुसलैरेरकोद्भवैः ॥ ३० ॥ ततः शरीरमस्य वासुदेवस्य चोभयोः ॥ अन्विष्य दाहयामास पुरुषैरासकारिभिः ॥ ३१ ॥ स ते
षां विधिवत्कृत्वा प्रेतकार्याणि पांडवः ॥ सप्तमे दिवसे प्रायाद्रथमारुह्य सत्वरः ॥ ३२ ॥ अश्वयुक्तैरथैश्चापि गोखरोष्ठयुतैरपि ॥ स्त्रियस्तावृष्णिवीराणां रुदत्यः
शोककंशिताः ॥ ३३ ॥ अनुजमुर्महात्मानं पांडुपुत्रं धनंजयं ॥ भृत्याश्चांधकवृष्णीनां सादिनोरथिनश्च ये ॥ ३४ ॥ वीरहीनं वृद्धबालं पौरजानपदास्तथा ॥ ययु
स्तेपरिवार्याथ कलत्रं पार्थशासनात् ॥ ३५ ॥ कुंजरैश्च गजारोहाययुः शैलनिभैस्तथा ॥ सपादरक्षैः संयुक्ताः सांतरायुधिकाययुः ॥ ३६ ॥ पुत्राश्चांधकवृष्णीनां
सर्वे पार्थमनुव्रताः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव महाधनाः ॥ ३७ ॥ दशषट्चसहस्राणि वासुदेवावरोधनं ॥ पुरस्कृत्य युवजं पौत्रं कृष्णस्य धीमतः ॥
॥ ३८ ॥ बहूनि च सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ भोजवृष्णयंधकक्षीणां हतनाथानि निर्ययुः ॥ ३९ ॥ तत्सागरसमप्रख्यं कृष्णिचक्रं महर्धिमत् ॥ उवाहरथिनां
श्रेष्ठः पार्थः परपुंरंजयः ॥ ४० ॥ निर्याते तु जने तस्मिन्सागरोमकरालयः ॥ द्वारकां रत्नसंपूर्णां जलेनाप्लावयत्तदा ॥ ४१ ॥ यद्यद्विपुरुषव्याघ्रो भूमेस्तस्याव्यमं च
त ॥ तत्तत्संष्टावयामास सलिलेन सागरः ॥ ४२ ॥